

Kresťanské posolstvo môže pomôcť v zblížení postojov v Libanone

Ferran Canet je Katalánc, piaty zo šiestich detí, povolaním učiteľ. Minulý rok bol vysvätený na kňaza a teraz žije už tri roky v Libanone.

16.11.2012

Niekoľko málo slovami vysvetľuje s neuveriteľnou jednoduchosťou, ako objavil svoje povolanie numerára Opus Dei. "V určitý okamih sa ma

niekto pýta: A ty si už uvažoval o odovzdaní svojho života Pánovi? Nie. A môžeš to urobiť? Áno ... A rozhodol som sa a odovzdal som sa. Prečo? Pretože som mohol. "

Od tejto chvíle sa jeho život dá popísať niekoľkými krátkymi črtami: vedľa kurzov architektúry študuje za učiteľa (Magisterio y Comunicación Audiovisual). Potom pracuje osem rokov ako učiteľ na základnej škole a neskôr odchádza do Ríma študovať teológiu. Po roku štúdia na Rímskom kolégiu Svätého Kríža sa sťahuje do Libanonu. Prichádza do Bejrútu v auguste 2007: "Staral som sa o členov klubu mladých, o ľudí z Diela ... a pracoval som na diplomovej práci. "

Libanon, taviaci kotol kultúr

Jeho príchod do krajiny cédrov sa zhodoval s prvým výročím poslednej vojny medzi izraelskou armádou a Hizballáhom, ktorá trvala jeden mesiac, od júla do augusta 2006. Ešte

dnes sú v krajine pod mandátom OSN medzinárodné sily, ktoré majú zabezpečiť stabilitu na južných hraniciach s Izraelom. Hrozí, že občianska vojna v susednej Sýrii presiahne hranicu a rozšíri sa do ďalších krajín.

Bejrút evokuje u mnohých obraz bombardovaného a obliehaného mesta, pretože bol stredobodom krvavej občianskej vojny, ktorá sužovala krajinu 15 rokov, od roku 1975 do roku 1990. Ferran však zdôrazňuje, že v skutočnosti je to prostejšie a prozaickejšie: "Máš predstavu o krajinách, v ktorých si nebol, ktorá je založená na tom, čo si videl v správach. Logicky neexistujú žiadne správy, ktoré by hovorili, že teraz sa v Libanone nič nedeje. "

Prínos kresťanského posolstva v prospech mieru

Libanon, alebo starodávna Fenícia, ktorá bola v XVI. storočí okupovaná

Osmanskou ríšou a do II. Svetovej vojny to bol francúzsky protektorát bola vždy vďaka svojej strategickej polohe privilegovaná enkláva v popredí záujmu všetkých. Problém Libanonu a vlastne celého Stredného východu je zložitý a je dôsledkom mnohých faktorov. Nie iba náboženských, ale hlavne politických a spoločenských. "Keby sa to stalo v Európe, kde máme viac menej jedno náboženstvo, asi by sme nehovorili, že náboženstvo je príčinou konfliktu... Je to nedostatok slobody, existencia diktatúr a ekonomické ťažkosti, ktoré tieto problémy spôsobujú. A rovnaké by to bolo, keby všetci boli ateisti a na náboženstve by im vôbec nezáležalo. "

Kresťanské posolstvo, tvrdí, má k tomu veľa čo povedať, a preto aj Opus Dei: "Posolstvom Diela je, že práve uprostred práce, spoločenského a rodinného života sa musí človek

stretávať s Bohom. A že všetko nám pomáha k tomu, aby sme sa k Nemu priblížili. Z tohto dôvodu nám môže kresťanské posolstvo pomáhať v zosúladení postojov medzi rôznymi politickými postojmi a pri vzájomnom rešpektovaní sa. To že v mnohých prípadoch môže dochádzať k nezhodám názorov ešte neznamená, že to musí viesť ku konfrontáciám... práve na takýchto malých problémoch sa ľahko "tasia zbrane".

"Myslím si, že kresťanské posolstvo by malo mať väčšiu váhu v kultúre a v hodnotovom systéme, ale musia hlavne existovať konkrétni muži a ženy v reálnom živote, ktorí tento spôsob pohľadu odovzdávajú ďalej. Nie sú to politici ani biskupi pri nedeľňajšom kázaní, ale je to dôsledok života každého jednotlivého človeka tam, kde pôsobí. "

Rôznosť obradov

"V Libanone je asi väčšia citlivosť na duchovné veci ako v dnešnej Európe", hovorí Ferran. Je veľa ľudí, ktorí praktizujú živú vieru, pravidelne sa modlia, chodia na svätú omšu uprostred týždňa, spovedajú sa. Sú to mladí i starší ľudia. Apoštolská práca Diela sa rozvíja s rôznymi ľuďmi. "Na mesačnej rekolekcii môžeš stretnúť moslima, ktorý predčítava, ktorý premýšľa o krste. Medzi samotnými katolíkmi existuje štyri alebo päť rituálov (cirkví): maronitská, melchitská, chaldejskeá, sýrska a každá má svoju liturgiu. "Toto bohatstvo svedčí o vzájomnom živote, aj keď to so sebou nesie isté praktické ťažkosti, ako je nutnosť naučiť sa arabsky, aby bolo možné sláviť maronitskú liturgiu, ktorá je v krajine najrozšírenejšia.

"Videl si O bohoch a ľuďoch?", Pýtam sa ho. (Francúzsky film, ktorý získal cenu na festivale v Cannes v roku 2010. Rozpráva o jednej komunite cisterciánov, ktorí boli zabití teroristami v roku 1996 v Alžírsku). "Áno", odpovedá okamžite, čo ma potešilo. "Ale situácia tu nie je rovnaká. V Libanone sú veľmi rozsiahle oblasti, ktoré sú úplne kresťanské. Môžeš nájsť nejakú dedinu, ako v Alžírsku, kde sú iba moslimovia a kresťanská prítomnosť sa obmedzuje len na kláštor, ale toto nie je obvyklé. Všeobecne je veľa moslimov, ktorí si cenia kresťanstvo a kresťanov. Predstava moslima ako teroristu je smutná a nespravodlivá."

Návšteva pápeža v Libanone

Benedikt XVI je s realitou v tejto krajine dobre oboznámený. Pápež navštívi Libanon 14. septembra. Predstaví tu post synodálny

dokument, ktorý vznikol po synode východných cirkví. "Bude to preto v Libanone, pretože je to miesto, ktoré spája rôzne cirkvi, a zároveň je to jedna z najbezpečnejších krajín: pre pápeža by bolo oveľa nebezpečnejšie ísť dnes do Sýrie alebo Iraku."

Pri výbere Libanonu mala pravdepodobne svoj význam aj skutočnosť, že spolu so Svätou zemou to bola krajina, kde kresťania žili už od tridsiatych rokov nášho letopočtu a "kde boli vystavení väčším alebo menším trápeniam alebo prenasledovaniam". Kráčať cestami, ktorými prechádzal Kristus má niečo do seba ... "Vieme, že Panna Mária a Pán v týchto miestach boli a je možné, že keď prechádzaš TYROS, ideš ulicami, ktorými kráčali aj oni. Je dobré si uvedomiť, že naša viera nie je niečo ... éterického, ale že nasledujeme konkrétnu osobu. A pomyslenie na to, že západ slnka, ktorý pozoruješ na týrskej pláži, je

ten istý, ktorý videl náš Pán, je úžasné. Tiež pomáha, keď vidíme v dnešných rybároch tejto oblasti vtedajších apoštolov. "

Naplniť ulice Bejrútu Zdravas

Rok po vysvätení dokončil a obhájil don Ferran doktorskú prácu z teológie - "Morálny rozmer ekológia" a zároveň v tejto dobe vykonával funkciu kaplána v jednej škole v meste Vigo (tzv. Olivové mesto, Španielsko), ktoré bolo jeho prvým, kde pôsobil ako kňaz. Veľmi si cení túto skúsenosť, aj keď sa zdá, že jeho práca kňaza v Libanone je úplne opačná. "Bolo to veľmi obohacujúce", hovorí.

Vie, že jeho skúsenosti v Libanone nebudú odteraz rovnaké: "pre začiatok bude oveľa väčšie teplo", vtipkuje. "A ako kňaz musíš slúžiť, byť vždy k dispozícii druhým ľuďom." Uznáva, že osoba kňaza v Libanone nie je iba rešpektovaná, ale je aj

uznávaná, pretože sa jedná o
Božieho muža.

A tu začína výzva preláta Opus Dei v
jeho novej práci: naplniť Zdravasmí
ulice Bejrútu. "Môj osobný styk s
Otcom bol najintenzívnejší v čase
choroby mojej mamičky - jeho matka,
María Pilar Torre, supernumerárka,
zomrela v októbri 2010, niekoľko
týždňov pred jeho kňazským
svätením, po krátkej chorobe, ktorú
niesla s veľkou statočnosťou -,
zakaždým, keď sme sa stretli, bol
pozorný a pripomínal mi: 'odovzdaj
sa svojej matke' ... a bolo vidieť, že to
myslí vážne. Po kňazskej vysviacke
mi povedala jedna z mojich sestier:
'som pokojná, vidím, že máš rodinu'.
"

Nakoniec sa ho pýtam, aké je jeho
oblúbené príslovie sv. Josemaríu a
ktorým jeho myšlienkam dáva
prednosť. Neuprednostňuje žiadne:
"Sú preto také dobré, že sú dôležité,

to im dáva najväčšiu silu ... Viac ako litera a slová je to sila, ktorú im dávate svojimi skutkami, skôr než svojimi slovami.

Je to životný plán, ktorý sa pokúsi uvádzať do praxe, so všetkou svojou prostotou a vyrovnanosťou, keď bude kráčať po uliciach Libanonu.

opusdei.es

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/krestanske-posolstvo-moze-
pomoc-v-zblizeni-postojov-v-libanone/](https://opusdei.org/sk-sk/article/krestanske-posolstvo-moze-pomoc-v-zblizeni-postojov-v-libanone/)
(21.03.2026)